

Åbent brev fra SM-klubben Forum

Dette for at henlede opmærksomheden på en ret omsiggribende debat, som er startet på SM-Forumklubbens debatside. Den handler om overgreb og menneskeligt misbrug, vold/trusler i bl.a. m miljøet. Et par medlemmer har fundet debatten så vigtig, at de beredvilligt har lagt deres oplevelser op til offentlig debat. Reaktionen er blevet en meget bred vifte af emner og tilkendegivelser, hvor der ingen tvivl lades tilbage om, at der findes et meget aktuelt og meget påtrængende problem omkring overgreb.

Debatten er særdeles mangfoldig og følger mange tangenter; lige fra ren lynchstemning og regulær heksejagt til virkelig velmente og lidt fortvivlede ønsker om at hjælpe.

Der er ingen tvivl om - det fremgår af karakteren af de overgreb, debattørerne har været udsat for - at der også er behov for akut krisehjælp; den tilbyder det offentlige. Bl.a. er der et center for voldtægtsore på vej i Århus, som står klar indenfor meget kort tid. Men der er i mine øjne også behov for en helt anden form for hjælp: Nemlig en åben og ærlig debat om emnet indenfor de rammer, hvor der tilsyneladende er problemer.

Overgreb og voldtægt er ikke noget decideret S/M-relateret fænomen, men måske netop her, er det i sædelshed muligt at gøre noget aktivt - for at hjælpe, og for at forebygge. Klubbernes medlemmer er efter min opfattelse i overvejende grad veluddannede og socialt velfunderede mennesker. Derfor er dette brev sendt til SMil's lokalafdelinger, Det Sorte Selskab og til Club Fantasy. Endvidere mener jeg, at det omsier er lyk-

kedes danske S/M-relaterede foreninger og interessegrupper at skabe sig et ry som meget seriøse og bevidste om risici indenfor legen. Derfor må det også være i jeres interesse at skabe en debat og tage radikalt aktive tiltag til at forebygge, at overgreb finder sted - i det mindste indenfor S/M-miljøet. Før eller senere fortsætter denne debat i pressen, efterhånden som ofrene finder selvtillid og moralsk opbakning til at få anmeldt og retsfulgt forbryderne; det ville være en fjer i hatten, om foreningerne fremstod som foregangsmænd i den debat, og det ville være et beundringsværdigt signal at vise, at foreningerne også er bevidste om, og har taget stilling til, denne side af legen... præcis som SMil har klare holdninger til børnepornografi og dyresex, nekrofil m.v.

Det er medlemmer af SM-Forumklubben, som nu har taget initiativ til at få etableret en åben debat. I den forbindelse, vil vi derfor være meget taknemmelige for at blive orienterede om, hvorvidt der allerede i de etablerede foreninger findes et netværk eller kontaktpersoner, som har viden eller erfaring omkring, hvilken hjælp, der er at få fra det offentlige, private organisationer etc. Samt om det i foreningsregi er et emne, man til daglig har en holdning til. Inden vi arbejder videre, vil vi gerne kunne danne os et indtryk af, hvilke tiltag, der allerede eksisterer, og om de fungerer effektivt.

Vi håber på et godt samarbejde og hører meget gerne om tanker eller ideer, som måske slet ikke er faldet os ind endnu; i alle tilfælde vil vi gerne bare vide, i hvor høj grad, overgreb er et tabu eller et tema, man debatterer ivrigt - om der i foreningerne er hjælp at hente - og

i hvilket omfang hjælpen også er tilgængelig for ikke-medlemmer.

Venlig hilsen

SM-Forumklubben <http://snap.tosmChriS29Fru.dk>

Redaktionen modtog dette brev fra SMil Københavns formand for nogen tid siden. Vi har valgt at bringe indlægget, selvom vi ikke er helt klar over hvad der sigtes til i artiklen, ligesom at ønsket om at udveksle oplysninger om rådgivning og krisehjælp heller ikke direkte er SMil Bladets regi.

Artiklen virker dog umiddelbart meget foruroligende og vi har til hensigt at følge op på sagen i næste nummer.

Redaktøren.

Seksualpolitikken - SMils glemte formål

Af Hannah Westberg

For de fleste af SMils medlemmer er SMil en forening, der forestår driften af egnede lokaler rundt om i Danmark. Men det der egentlig fylder mest i SMils formålsparagraffer, er kravet om det udadvendte, seksualpolitiske arbejde. Foreningen skal fremme "Åben erkendelse, sansen for værdier og nedbrydelse af fordomme i forbindelse med S/M". Dette skal ske ved at "påvirke den offentlige mening, fremme dannelsen og samarbejdet med foreninger med beslægtede seksualpolitiske formål samt yde støtte og rådgivning til personer omkring S/M."

Men er vi ikke kommet så langt i vores venlige lille land, at det ikke er nødvendigt at være "på barrikaderne"? Har der efterhånden ikke været vist og skrevet så meget om forskellige minoriteter at intet efterhånden er den enkelte dansker fuldstændig fremmed? Det var også hvad jeg troede, indtil jeg som nyvalgt formand kastede mig ud i arbejdet, deltog i konferencer og seminarer med seksualpolitisk og samlivsmæssig karakter, og derfor fik kontakt med foreninger og institutioner som Ligestillingsrådet, Dannerstiftelsen, Dansk Kvindesamfund, Forums-S/M forening, White Ribbon Campaign m.fl.

Man må sige til disse organisationers ros, at de har udvist en utrolig velvilje, nysgerrighed over for vores forening og ønske om en helhjeret og forstående dialog, men fordømmene var mange; lige fra en undren over at vi som forening dukkede op til en konference om vold mod kvinder - der var faktisk nogen der mere eller mindre troede, der var lighedstegn mellem hustruvold og S/M. Deltagere i et seminar om porno i det offentlige rum, mente at S/M-pornofilm havde skylden for ca. 60% af alle overgreb og voldtægter mod samlevende eller gifte i Canada - blev dog hurtigt orienteret om at der ikke rigtig var nogen sammenhæng - vold

er vold, og har intet med erotisk dominans at gøre.

Så vi kan ikke med sindsro hvile på de laurbær vi fik da SMil var medvirkende til, at sadomasochisme blev fjernet fra de officielle sygdomslistor som en psykisk sygdom. SMil har gjort et stort arbejde, der har medført, at psykologer og psykiatere ikke straks mener de står overfor en person, der skal "kureres", hvis de muligvis opdager, at deres patient - som endda ofte er der af helt andre grunde - er til bondage eller pisk. TV viser uden tøven klip fra film, arrangementer og laver interview med folk tilknyttet miljøet, endda så ofte at selv den mest bøvde dansker efterhånden burde have en ide om hvordan S/M fungerer i praksis.

Men når det kommer til stykket, er det ikke nok. Selv oplevede jeg det som formand, da jeg fornylig forsøgte at skaffe SMil-Kbh. en forsikring der ville dække vores lokaler og kontorer. Flere forsikringsselskaber sprang fra, efter have givet sagn, når de hørte, hvad vi var for en forening. Det kom endda så vidt, at en assurandør ringede tilbage, for at høre om "vi bollede i lokalerne - for så ville de ikke have os som kunde!" Flot nok - det vil så sige, at man i det pågældende forsikringsselskab ikke kan tegne en familieforsikring, der dækker et soveværelse?

Og selvom vi er kommet langt, skylder vi de foreninger vi samarbejder med at dele vores erfaringer med dem og støtte hvor vi kan. At vi ikke er de eneste, der bliver udsat for misforståelser, fordomme eller afsky fortæller følgende citat af E. Høilund Carlsen, der er sur over Politikens omtale af VBV (VoksneBleVenner) "Ikke fordi jeg er allergisk over for provokationer, men jeg er allergisk overfor uvedkommende minoriteters provokationer. Hvor mange voksne blebørn har Politiken blandt sine læsere? Og hvor mange nye Libero-brugere kommer mon til efter artiklen?"

Imponerende, at man kan mene at en artikel om livet som VoksenbleVen kan

være en provokation.

Så oplysningsarbejdet er ikke slut. Der kommer nye generationer, der måske er mere frittænkende. Men så længe, der bare er en, der har brug for støtte i forhold til erkendelsen af S/M som seksualitet og bare een person, der lufter fordomme om S/M i det offentlige rum er der et arbejde, der ikke er gjort færdigt.

Skal man tugte den man elsker??

- lidt om fornuften i kun at slå på dem, der geme vil have det.

Af Jørgen Ly.

Hvad har vold i hjemmet med SMil at gøre?? ?? Ikke en pind. Og dog I vores arbejde med at nedbryde fordomme og at få folk og offentlige instanser til - om ikke at forstå - så at acceptere vores seksualitet, er vi i forvejen nødt til at definere forskellen mellem vold og sadomasochisme. Så kan man jo ligeså godt tage afstand fra volden, når man alligevel nævner den.

I forvejen har vi oplevet problemer, når "det offentlige" skal forholde sig til forskellen. Politiet har svært ved at skelne, og har i nogle tilfælde valgt at definere SM som et frivilligt indgået voldsforum, der ikke berettiger indgriben fra politi, uanset hvad anmelderen siger. En ulykkelig situation at komme i. Politiet har simpelthen ikke ressourcer til at få alle uddannet i løsning af familieproblemer. Her føler jeg, at det er vigtigt, at debatten får en ren tone. At der ikke plumres rundt i begreberne, så folk efterlades med det indtryk, at s/m er vold, og denne vold avler mere vold. Derfor er jeg gået ind i et arbejde om en ny bevægelse mod vold, der er på vej her i Danmark. En bevægelse, der udgøres af mænd.

Skete det mellem lande, kaldte vi det krig.

Var det en sygdom, kaldte vi det en epidemi.

Var det et olieudslip, kaldte vi det en katastrofe.

Men det rammer kvinder, og det er en dagligdags hændelse.

Michael Kaufmann.

Det drejer sig om vold mod kvinder. Vold i hjemmet, seksuel chikane, seksuelle overgreb. Millioner af kvinder udsættes for det hver dag. I Danmark henvender tusinder af kvinder sig hvert år på krisecentre og til politiet fordi de har været udsat for vold og overgreb. Og det er kun toppen af isbjerget. Det samme gælder de 500 anmeldelser af voldtægt, der registreres hvert år.

En international bevægelse, White Ribbon Movement (WRM), har taget tråden op for at belyse problemet, skabe en holdningsændring og sidst, men ikke mindst, at arbejde for en politisk vilje til at justere lovgivningen og skaffe behandlingstilbud. Symbolet for kampagnen er en hvid sløjfe (som AIDS-sløjfen, men bare hvid). Bærer man denne sløjfe, viser man at man ikke accepterer vold mod kvinder. Det er ikke et støttesymbol, men en katalysator. Et samtaleemne.

Prøven.

Jeg fik fat i et lille emalje-embell med denne famøse sløjfe på. Jeg fik den i november på en konference, der skulle afklare om der var relevans i at starte en dansk afdeling af WRM. Og efter konferencen ville jeg se, om den virkede. Min arbejdsgiver kræver en uniformering, der ikke giver mulighed for at sætte personligt

præg på sin fremtoning, og jeg satte resolut denne lille sløjfe på trøjen.

Første dag var der en kollega, der fulgte godt med i aviserne, der kommenterede den med ordene: "Nå, du slår ikke på folk!" Ellers var folk jævnt uvidende om denne nye kampagne. Men jeg kunne ikke holde min kæft, og som dagene gik, fik jeg bifaldende kommentarer, men også bemærkninger om at det var da overflødigt i Danmark! Her vidste vi bedre end at banke konen!

Nu er min arbejdsplads ikke repræsentativ for de danske mænd - rent faktisk har jeg ikke en af mine kolleger mistænkt for at uddele blå øjne. Der var faktisk enkelte med en interesse for de arbejdsoplysninger, jeg havde. Særligt fra en - ja - kvindelig kollega, der interesserer sig for arbejdsmiljø og lidt psykologi. Men mit generelle indtryk fra min øvrige omgangskreds var en glæde over, at nogen tager bladet fra munden og får debatten i gang.

Starten på WRM. På et universitet i Canada fandt et optrin sted i 1989. En makaber episode, der forargede og chokerede hele verden. En ung, bevæbnet mand trænger ind i en universitetsklasse og beordrer alle mændene ud, for det er kvinderne, han vil til livs.

Efter at have skudt alle kvinderne gik han rundt på universitetet og skød efter kvinder indtil han skød sig selv.

Han nåede at dræbe 14 kvinder og såre flere andre. På baggrund af denne udåd ertendte en lille gruppe canadiske mænd, at

der ville være en effekt i at mænd stod frem og fordømte mænds vold mod kvinder.

De syv P'er.

Hvorfor drikker Jeppe? Eller rettere: Hvorfor slår man på sin ægtefælle (det er ikke overset, at det af og til er konen, der slår manden)? Vold er både et udtryk for magt og afmagt, og stifteren af WRM, Michael Kaufman, har sat 7 hovedpunkter op:

Partriarchal Power (mandens magt):

I et patriarkalsk samfund vil et hierarkisk system fokusere på mænds magt over kvinder (og andre mænd). Denne hakkeorden holdes ved hjælp af magt (og vold) fra barnsben af. Vold er her blevet et accepteret middel til at opretholde status.

Privilege (mandens ret):

Mange mænd føler sig privilegerede. Maden skal stå på bordet til tiden. Er mange voldtægts-sager ikke opstået, fordi manden føler sig berettiget til seksuel tilfredsstillelse?

Permission (Magt er tilladt):

I mange lande er der en mangelfuld eller ikke-eksisterende lovgivning om hustruvold. I enkelte lande kan en kvinde ikke anmeldte voldtægt uden at der er flere mandlige vidner (og kvindens udtalelse er i øvrigt ligegyldig). Der er altså steder i verden, hvor det er åbenlyst eller stiltiende lovligt at slå kvinderne.

Paradox of men's Power (magt-paradoxet):

Mænd, der oplever en konfrontation fra en højere magt vil have oprejsning. Hvis man får en røffel af chefen opnår man kompensation ved at hævde sig over for en svagere det kan være at slå kone/børn eller blot at dytte af en langsomtkørende medtrafikanter.

Psychic armour of manhood (den distance til følelser, mænd har):

Mandesnak er ofte upersonligt, konstaterende. Mænd vurderer hinanden ud fra egoer, følelserne skjules for de andre, for det er svage punkter i panseret. Følelsesmæssigt distancerede handlinger giver ikke manden en fornemmelse af, hvad han forårsager. Har vi ikke tit hørt en knægt sige: "Jeg slog ham ikke rigtigt" efter et slagsmål? Han undskylder sig selv og forstår faktisk ikke den smerte han forårsager.

Psychic pressure Cooker (trykkogereffekten):

"Han var ellers sådan en rolig mand" hører man af og til folk sige om deres nabo/ven/kollega, der pludselig har fået nok. Får man ikke bearbejdet frustrationer, øger de blot trykket i trykkogeren til den eksploderer i et urgammelt forsvarsinstinkt: Volden.

Past Experiences (Som far, så søn):

Æblet falder ikke langt fra stammen. Her i landet fokuserer man i disse år på den sociale arv. Er man vokset op i en voldelig familie, er chancen for at man selv ender i et tilsvarende parforhold foruroligende stor.

Nu kunne man sige, at Danmark er et oplyst land. Selvfølgelig er det det, og det er måske også det farlige. At vi bruger vores velfærdssystem som sovepude. Alle danskere ved at man ikke må slå, men nogle gør det alligevel. Og hvor mange steder accepteres volden? Venner ved ofte, at der sker overgreb, men kan, vil eller orker ikke at gribe ind. Ved måske ikke hvad man skal gøre? Eller vil ikke politianmelde en ven.

Var han en rigtig ven ville han måske tage en snak med ham, forklare ham at hans venner kan li'

ham, men ikke vil acceptere hans opførsel. Få ham til at forstå de faktorer der ligger til grund. Og kender man enden, kan man bekæmpe ham. En rigtig ven siger ikke "I don't care". Han siger: "I care!"

Det seksualpolitiske aspekt.

Berøres emnet vold og overgreb kommer man ofte ind på årsagerne til dette, og her har White Ribbon jo allerede defineret de 7 p'er, og de er rare at have i baghånden.

For tiden fokuserer SMil på overgreb. Også indenfor SM-verdenen sker der overgreb, specielt blandt dem, der bevæger sig ud i ukendt land med lukkede øjne og uden sans for egen sikkerhed. Her kan SMil hjælpe. Dels forebyggende ved at folk via vores forening får et indblik i, hvad det egentlig drejer sig om; lærer nogle leveregler, og dels via vores rådgivning i København, der for tiden er ved at udarbejde grundlaget for en støttefunktion til SM-relaterede volds- og voldtægtsofre. Mange af disse uheldige kontakter sker via internettet, og en side om problemet her er også under overvejelse. Men forhåbentligt mere godt nyt om dette i næste nummer.

Redaktørens klumme.

Redaktionen har med glæde modtaget de foregående bidrag til SMil Bladet. Vi finder det vigtigt at der også i SMil Bladet sker en debat af aktuelle emner, hvoraf desværre, vold er et tilbagevendende problem.

Har du lyst til at kommentere indlæggene, for eller imod, bidrage med egne erfaringer eller meninger, så er du velkommen til at sende os dit indlæg. Vi bringer indlæggene anonymt så længe vi kender navn og adresse på skribent.

God debat.